

Musliman i smisao života (Medina)

Hatib: dr. Abdulbari ibn Avad es-Subejti

17. muharrem 1440. po Hidžri / 28. septembar 2018.

Hvala Allahu, Koji je odlikovao čovjeka i učinio ga Svojim namjesnikom na Zemlji. Hvalim Ga i zahvaljujem Mu na blagodati imana i dobrote. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, i Koji je stvorio stvorenja radi ibadeta Njemu, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, koji je upozorio ljude na pogubnost vrijeđanja i nemoralnog ponašanja, neka su na njega Allahova milost i blagoslov, i na njegovu porodicu i njegove časne ashabe.

Oporučujem sebi i vama bogobožnost. Uzvišeni kaže: "Reci: 'Klanjanje moje, i obredi moji, i život moj, i smrt moja doista su posvećeni Allahu, Gospodaru svjetova, Koji nema saučesnika; to mi je naređeno i ja sam prvi musliman.'" (El-En'am, 162)

Ovaj plemeniti ajet ukazuje na smisao života na ovom svijetu, a to je da vjernikov život i smrt budu posvećeni Allahu, Gospodaru svjetova, Vladaru Sudnjeg dana, Koji nas je stvorio i podario nam život.

Učenje ovog ajeta, podsjećanje na njega i razmišljanje o njemu oživljava i iznova naglašava veličanstvena i vrijedna značenja, koja ne treba gubiti iz vida i koja ne smiju nikako biti "žrtve" našeg nemara i zaborava, a njihova suština je da čovjekov namaz, obredi, život i smrt pripadaju Allahu, i da se u svim svojim poslovima istinski preda Onome Koji ga je stvorio, opskrbio i upravlja svim njegovim stvarima, i da se u svim svojim djelima okrene Allahu i želi samo Njega, nikoga i ništa drugo.

Onaj koji istinski želi Allahovo zadovoljstvo, neće govoriti osim u ime svog Gospodara, i neće ništa činiti osim u Njegovo ime. Njegove noći i dani, jutra i večeri bit će posvećeni Allahu, Koji nema druga.

Ovaj ajet podsjeća nas na ostvarenje najuzvišenijeg cilja – ibadeta, klanjanje Allahu, u svim stvarima i poslovima, s čistim vjerovanjem u Njega, iskreno, iz ljubavi i čežnje, straha i nade u Njegovo dobro, jedenje halal opskrbe, ostavljanje harama, poslušnost roditeljima, održavanje rodbinskih veza, dobročinstvo prema komšijama, lijepo ponašanje, obaranje pogleda, hidžab, pozivanje Allahu, naređivanje dobra i odvrćanje od zla.

Osnova na kojoj bi morao počivati vjernikov odnos prema Gospodaru, uzvišen neka je On, temelj svih ibadeta koje čini, njihova srž i duša, jeste izvršavanje farzova koje je Allah propisao i strogo naredio Svojim robovima, a onaj ko želi uvećati svoju nagradu, neka svoje farzove pojača nafilama i sunnetima, dobrovoljnim ibadetima, jer će tako postići Allahovu ljubav i uzdići i prosvijetliti svoju dušu. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u hadisi-kudsiju kaže: "Moj će Mi se rob približavati dobrovoljnim ibadetima sve dok ga ne zavolim, a kada ga zavolim, bit ću njegov sluh kojim čuje, i njegov vid kojim gleda, i njegova ruka kojom hvata, i njegova noga kojom korača. Ako nešto zatraži od Mene, dat ću mu, a ako od Mene zatraži zaštitu, dat ću mu zaštitu." "Reci: klanjanje moje, i obredi moji..." (El-En'am, 162)

Prinošenje žrtve u ime Allaha spada u najuzvišenije i najčasnije ibadete, i zbog toga ga je Allah, džellešanuhu, spomenuo zajedno sa namazom u ajetu: "... zato se Gospodaru svome moli i kurban kolji..." (El-Kevser, 2).

Ovaj ibadet ima svoje uzvišene ciljeve i mudrosti. Propisan je u svim vjerezakonima, zbog Allahove velike ljubavi prema njemu i zbog njegove višestruke koristi. Prinošenje žrtve u ime Allaha u uskoj je vezi s temeljima islamskog vjerovanja.

Prinositi kurban, žrtvu u islamu nije dozvoljeno činiti ni u čije drugo ime osim u ime Allaha, Gospodara svjetova. Kurban će, sa svojom kožom, runom, papcima i svim ostalim, biti na vagi dobrih djela, ako je žrtvovan u ime Allaha i ni u čije drugo ime, ako nije žrtvovan u ime idola, drveta, groba, evlije, nego isključivo u ime Allaha, iskreno i na temeljima čistog monoteizma.

Prinošenje i klanje žrtava u nečije drugo, a ne u Allahovo ime smatra se širkom – idolatrijom. Alija, radijallahu anhu, rekao je: “Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao mi je četiri stvari: Allah prokleo onoga koji prinosi žrtvu u nečije drugo, a ne u Allahovo ime; Allah prokleo onoga koji proklinje svoje roditelje; Allah prokleo onoga ko ukaže zaštitu novotaru; Allah prokleo onoga ko pomjeri među na zemlji.”

Uzvišeni kaže: “... i život moj, i smrt moja doista su posvećeni Allahu.” (El-En’am, 162)

Život posvećen Allahu, Gospodaru svjetova, jeste život u skladu s Njegovom vjerom, naredbama i zabranama, u svim njegovim trenucima, tugama i radostima, noćima i danima, i svim njegovim aktivnostima, pokretima i mirovanjima, spavanju i budnosti, prodaji i kupovini, hrani i piću, učenju i podučavanju, poslovima i funkcijama. Sve to, i više od toga, mora biti posvećeno Allahu, Gospodaru svjetova. Istinska propast je da čovjek zanemari ova značenja, zaboravi svoga Gospodara i zbog toga zastrani s Pravog puta, postane nemaran prema cilju i smislu života i pridruži druga svom jedinom Bogu i najvećem Gospodaru. Uzvišeni kaže: “I ne budite kao oni koji su zaboravili Allaha, pa je On učinio da sami sebe zaborave.” (El-Hašr, 19)

Musliman ima samo jednog Boga – Allaha, džellešanuhu, Koji ima svu vlast i Koji traži od čovjeka da se oslobodi od svega što se obožava mimo Njega, i da njegov život, svi njegovi postupci i sve njegovo bude posvećeno samo Njemu, i nikom drugom, da živi radi Allaha, i u pokornosti Allahu. Ako svoj život budemo živjeli radi Allaha, i u skladu sa Njegovim zadovoljstvom, i budemo voljeli ono što On voli, i prezirali ono što On prezire, i ako ispunimo naša srca spominjanjem Allaha, živjet ćemo sretnim i zadovoljnim životom. Uzvišeni kaže: “One koji vjeruju i čija se srca, kad se Allah spomene, smiruju – a srca se doista, kad se Allah spomene smiruju!” (Er-Ra’d, 28)

Stanje muslimana uvijek je takvo i gotovo da ne prođe nijedan trenutak a da on u svojim mislima nije sa svojim Gospodarom, da Ga ne spominje i ne čini Mu ibadet.

Život posvećen Allahu, Gospodaru svjetova, je onaj život koji se provede u izgradnji i razvoju zajednice, kultiviranju zemlje, proizvodnji, zemljoradnji, popravljanju

društva i ostvarivanju sigurnosti i blagostanja. Uzvišeni kaže: "A kada je Ibrahim zamolio: 'Gospodaru moj, učini ovo mjesto sigurnim gradom, a snabdij plodovima stanovnike njegove, one koji budu vjerovali u Allaha i u onaj svijet!' – On je rekao: 'Onome koji ne bude vjerovao dat ću da neko vrijeme uživa, a onda ću ga prisiliti da uđe u paklenu vatru, a grozno će ona prebivalište biti!'" (El-Bekara, 126)

Uzvišeni kaže: "O vi koji vjerujete, bojte se Allaha istinskom bogobojažnošću i nipošto ne umirite osim kao muslimani!" (Ali Imran, 102)

Musliman koji svoj život posveti Allahu poput je rodne kiše, gdje god da se spusti, donese sa sobom korist, udahnuje novu nadu, jača pouzdanje u Allaha, pronosi milost, širi dobro, hrani siromašne, brine o nejakima, siročadima i bolesnima. Uzvišeni kaže: "... a ako neko bude uzrok da se nečiji život sačuva – kao da je svim ljudima život sačuva." (El-Maida, 32)

Ko svoj život posveti Allahu, on ne očekuje i ne nada se ničijoj nagradi i zahvali osim Njegovoj. On će ići putem darežljivosti i neće pokleknuti zbog nezahvalnosti i poricanja njegovog dobročinstva. Njegov jezik kao da kaže: "Mi vas samo za Allahovu ljubav hranimo, od vas ni priznanja ni zahvalnosti ne tražimo! Mi se Gospodara našeg bojimo, onog Dana kada će lica smrknuta i namrgođena biti. I njih će Allah strahote toga Dana sačuvati i blaženstvo i radost im darovati i Džennetom i svilom ih za ono što su trpjeli nagraditi." (El-Insan, 9–12)

Donosite salavate na Poslanika Pravog puta, to vam je naredba od Allaha, u Njegovoj Knjizi: "Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šalžite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom.

Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

